

**ABSOLVENTSKÁ PRÁCE**  
ZÁKLADNÍ ŠKOLA, ŠKOLNÍ 24, BYSTRÉ 56992  
**9. ROČNÍK**

**Osobnosti Bystrého – Vojtěch Jasný**

**Pavλίna Mládková**

**Školní rok 2013/2014**

Prohlašuji, že jsem absolventskou práci vypracovala samostatně a všechny použité zdroje jsem řádně uvedla.

Děkuji za pomoc při zpracování tématu mého garantovi panu Janu Neudertovi.

Datum:

Podpis:

## Obsah

Úvod.....	1
1. Životopis.....	2
2. Filmografie Vojtěcha Jasného a rozbor některých jeho filmů.....	4
2.1 Filmografie .....	4
2.2 Rozbor filmů.....	5
3. Ocenění.....	8
4. Rozhovor 18. 5. 2014.....	9
5. Osobní dárek pana Jasného.....	11
6. Obrázková příloha .....	12
Jak vidím Vojtěcha Jasného .....	15
Zdroje.....	16

## Úvod

**Úvodem bych ráda vysvětlila, proč jsem si vybrala právě toto téma, co jsem od něj očekávala a s jakým cílem jsem ho začala zpracovávat.**

Je nesporným faktem, že pan profesor Vojtěch Jasný patří mezi nejvýraznější a nejvýznamnější osobnosti města Bystrého v současné době. Jeho jméno je známé po celém světě, a to nejen díky desítkám filmů, které natočil jako mezinárodní režisér, ale také díky jeho práci univerzitního profesora, kterou s velkým potěšením vykonává i ve svém obdivuhodném věku (téměř 89 letech) až v New Yorku.

Je držitelem mnoha prestižních cen – jen v loňském roce přebíral cenu za celoživotní dílo od tehdejšího prezidenta Václava Klause, další cenu obdržel i od současného prezidenta – Miloše Zemana. Je stále vyhledávanější osobností médií a o rozhovor s ním se stále častěji zajímají jak noviny, tak televizní i radiové stanice.

V loňském roce získal i hlavní Cenu prezidenta Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech, kde patřil spolu se svým nově oceněným filmem *Všichni dobří rodáci* mezi hlavní celebrity festivalu.

Navštěvují ho studenti z celého světa – současní i bývalí. Spolu s jeho dosavadní i budoucí tvorbou se tak stává pro Bystré velmi atraktivním prvkem zviditelnění a dle mého názoru je pan Jasný skutečně nejvýraznější osobností města Bystrého současné doby.

Pan Jasný je osobností, s kterou je možné se pozdravit a požádat ho o rozhovor i při běžné vycházce po Bystrém. Jeho prostý způsob vyjadřování a přátelství s místními lidmi jsou velmi příjemné a ne vždy běžné u takové osobnosti.

Mým cílem bylo získat nejen rozhovor s mezinárodně známou osobností, nýbrž požádat pana Jasného i o jeho „recept“ na svěžest v tak vysokém věku. Mám velkou radost, že se mi právě toto podařilo získat během rozhovoru a s laskavým svolením pana profesora Jasného mohu ocitovat část jeho básnického vyjádření, kde hovoří právě o tom, jak si uchovat i ve vysokém věku zdraví a duchovní i tělesnou svěžest a aktivitu.

## 1. Životopis

Vojtěch Jasný se narodil 30. listopadu 1925 v Kelči v učitelské rodině. Kelč je město v okrese Vsetín, ve Zlínském kraji. S filmem se seznámil už jako čtyřletý, když jeho otec, funkcionář Sokola, zakoupil pro místní jednotu za vlastní peníze promítací stroj a začal promítat filmy. Film Vojtěcha doslova očaroval a o jeho životní dráze bylo v podstatě rozhodnuto. Otec Vojtěcha Jasného byl profesorem na gymnáziu. Podobně jako zakomponoval do svého filmu *Návrat ztraceného ráje* vzpomínky na svého tatínka a maminku – byli oba rodiče pana Jasného skutečně gymnazijní profesori a vlastenci pronásledovaní fašisty. Tatínek pana Jasného zemřel v roce 1944 v koncentračním táboře. Svým synům vštěpoval lásku k vlasti a nutnost výuky cizích jazyků, díky níž mohou pomoci bojovat proti fašistům. Sám pan Jasný dle svých slov hovoří plynně 7 světovými jazyky.

V roce 1945 sice začal studovat ruštinu a filozofii, brzy se ale díky přímluvě profesora Mathesia dostal na FAMU na obor kamera. Tady potkal člověka, který ho ovlivnil nejvíce - profesora Karla Plicku. Tento pedagog dokázal nejen rychle poznat, jak velký talent v mladém filmovém nadšenci dřímá, ale dokázal ho i naprosto přesně pojmenovat - Jasný je lyrik. V dalších letech pak Vojtěch Jasný působil jako Plickův asistent a měl tak jedinečnou možnost se mnohému přiučit.

Během studií začal Vojtěch Jasný spolupracovat s Karlem Kachyňou. Vytvořili spolu tandem, který je podepsán pod řadou dokumentárních filmů, a v této činnosti pokračovali i po studiích, například na dalších dokumentárních filmech *Za život radostný*, *Neobyčejná léta* a z natáčení v Číně vznikly filmy *Lidé jednoho srdce*, *Stará čínská opera* a *Z čínského zápisníku*.

První samostatným Jasného filmem byly *Zářijové noci* (1956) podle divadelní hry Pavla Kohouta. Následovalo šest filmů, z nichž tři, spojené do volné trilogie, tvoří jeho největší vklad do historie české kinematografie. Všechny tři jsou charakteristické poeticko-lyrickým způsobem vyprávění. Úspěšný byl první hraný snímek *Dnes večer všechno skončí* (1954). Po krátkém filmu *Bez obav* režíroval Jasný snímek, kterým upoutal pozornost diváků i kritiky, povídkový film *Touha* (1958). V něm už se promítlo, jak střet s realitou vyléčil Jasného z jeho počátečního nadšení pro novou, pokrokovou společnost. Ani velice povedený film *Přežil jsem svou smrt* (1960) nemůžu opomenout, zde znovu a pořád pan režisér ukazoval svojí schopnost a genialitu. Výrazný úspěch však Jasnému přinesla až filosoficky laděná moralistní "pohádka" *Až přijde kocour* (1963), která nemilosrdně odhalovala přetvářku nové "socialistické" společnosti. Film pan Jasný natočil ve spolupráci se scenáristou Jiřím Brdečkou a herci V. Brodským, J. Werichem, Emílií Vašáryovou a dalšími. Jasného posledním filmem, realizovaným u nás před jeho vynucenou posrpnovou emigrací do SRN, bylo drama *Všichni dobří rodáci*, situované do režisérova rodného kraje, tj. Zlínského kraje. Pan Jasný jezdil od vesnice k vesnici a vybíral tu, která by se mu líbila pro natočení rodáků, a právě Bystré se mu nejvíce zalíbilo. Na realizaci se výrazně podílel vynikající kamerou Jaroslav Kučera i skladatel S. Havelka. Na úspěchu filmu, který byl komunisty zavřen na dlouhá léta ve filmových trezorech, měly zásluhu i herecké výkony R. Brzobohatého, V. Brodského, V. Lohniského, W. Matušky, V. Menšíka a řady dalších herců a občanů města Bystrého, kteří byli do filmu taky obsazeni.

Po násilné změně poměrů v srpnu 1968 se Jasný stal filmařem na odpis, byl politicky perzekvován. Když už bylo naprosto zřejmé, že doma jeho kariéra

skončila, nemá-li se stát přísluhovačem režimu, rozhodl se pro odchod do exilu a posléze emigroval a natáčel televizní filmy v Rakousku, ve Spolkové republice Německo a Socialistické federativní republice Jugoslávie, později i v USA. Podařilo se mu, ale realizovat i několik celovečerních filmů, z nichž nejdůležitější je přepis románu Heinricha Bölla *Klaunovy názory* (1975). Posledním celovečerním hraným filmem, který realizoval v zahraničí, se stala *Velká země malých* (1987). Doma se v nových svobodných poměrech pokusil vrátit ke svému životnímu tématu. Film *Návrat ztraceného ráje* (1999), volně navazující na slavné *Rodáky*, však kritika přijala vlažně a nevzbudil ani zájem diváků. Diváci se domnívají, že se mu nepodvedl vlivem emigrace, kde prý ztratil svou energii a nápaditost. I když já po setkání s panem Jasným si tohle opravdu nemyslím.

Vojtěch Jasný je činný rovněž jako vysokoškolský pedagog, působil na vysokých školách ve Vídni, Salzburgu, Mnichově a New Yorku. Své vzpomínky a několik lekcí o filmu shrnul na konci devadesátých let do knihy *Život a film*. Pro dokumentární projekt Stevena Spielberga *Peklo na zemi* zpracoval výpovědi nacistických obětí z Terezína. Zatím posledním snímkem, na němž se Jasný podílel, je *Návrat do neobyčejných let*. Vojtěch Jasný dnes žije v Bystrém u Poličky, v místě, kde natočil *Rodáky*.

## 2. Filmografie Vojtěcha Jasného a rozbor některých jeho filmů

### 2.1 Filmografie

1950 – Není stále zamračeno, Věděli si rady, Život radostný  
1952 – Neobyčejná léta  
1953 – Lidé jednoho srdce  
1954 – Dnes večer to všechno skončí  
1955 – Bez obav  
1956 – Příležitost  
1957 – Zářijové noci  
1958 – Touha  
1960 – Přežil jsem svou smrt  
1961 – Procesí k panence  
1963 – Až přijde kocour  
1965 – Magnetické vlny léčí (TV)  
1966 – Dýmky  
1968 – Všichni dobří rodáci  
1969 – Česká rapsodie (TV)  
1970 - Nicht nur zur Weihnachtszeit (TV)  
1972 - Der Leuchtturm (TV), Nasrin oder Die Kunst zu träumen (TV)  
1974 - Der Kulterer, Frühlingsfluten  
1975 - Des Pudels Kern (TV)  
1976 - Alexander März (TV), Attempted Flight [Fluchtversuch], The Clown (Ansichten eines Clowns), Bäume, Vögel und Menschen (TV), Ernst Fuchs  
1977 - Fairy (TV), Mein seliger Onkel, Die Rückkehr des alten Herrn  
1978 - Die Freiheiten der Langeweile (TV)  
1980 - Gospodjica (TV), Die Einfälle der heiligen Klara (TV)  
1981 - Wir (TV)  
1983 - Es gibt noch Haselnuß-Sträucher (TV)  
1984 - Bis später, ich muss mich erschießen, "Der Blinde Richter" (TV)  
1987 -The Great Land of Small  
1991 – Why Havel?  
1998 – Gladý's  
1999 – Návrat ztraceného ráje  
2001 – Peklo na zemi  
2002 - "Broken Silence" (TV – segment "Hell on Earth")

## 2.2 Rozbor filmů

### Přežil jsem svou smrt

Drama/Válečný

Československo, 1960, 93 minut

Režie: Vojtěch Jasný

Kamera: Jaroslav Kučera

Hudba: Svatopluk Havelka

Hrají: František Peterka, Jiří Sovák, Václav Lohniský, Martin Ťapák, Paul Berndt, Hans-Joachim Hegewald, Fred Delmare a další...

**Obsah filmu:** S novým transportem přijede do koncentračního tábora i nadějný český boxer Tonda Majer. Nedávno totiž v potyčce na ulici složil k zemi muže, ze kterého se vyklubal příslušník gestapa. Tonda hned na začátku pozná, že před esesáckými dozorcí nesmí dát najevo slabost. Je přidělen do pracovní čety. Díky své fyzické kondici přežije jako jediný z celé skupiny. Tonda se pokusí předat ukradené porce chleba ruským vězňům, když jej při tom dozorce přistihne, čeká Tonda nelehký úkol: nošení těžkých kamenů z nedalekého lomu. Jelikož v táboře postaví boxerský ring, Tonda dostane ulehčeno, aby mohl trénovat a zápasit proti další vězňům pro zábavu dozorců. Tonda je posléze zajat za vlastnictví granátů a brutálně mučen. Byl převezen do nemocnice, kde je doktor, který se nad ním slitoval a pomohl mu. Dozorcům sdělil, že už je mrtvý.

**Názor na film:** Filmy odehrávající se za 2. světové války mě hodně oslovují. Film 'Přežil jsem svou vlastní smrt' bych řadila k filmům, které jsou téměř zapomenuty. Velice se mi líbilo herecké obsazení filmu, kde hlavní roly hrál herec František Peterka a roli boxera Tondy hrál opravdu věrohodně, ale více mi utkvěl v hlavě výkon Vladimíra Menšíka.

Film byl velice pěkně zpracovaný a byly v něm okamžiky, při kterých jsem téměř zarážela dech. Mám na mysli chvíli, kdy vězeň zpívá Ave Maria a scénu na schodech, jak tahají ty těžké kameny. Musím přiznat, že jsem byla velice napnutá, jak celý film skončí. Na filmu mně nejvíc vadilo to, že je příliš rozvláčný a dost se táhne.

**Citát z filmu, Sovák:** „*Tak za první nebojíme se umřít a za druhé umíráme tak víme proč, to vy nevíte, nebo se aspoň o tom dohadujete. A za třetí jsme žebráci, ale v tom to je, když člověk nemá nic jenom svoji čest a naději na svobodu tak pro ni dovede umřít jednou, dvakrát, kolikrát chceš. Vy nebo oni máte všechno, ale jenom ta čest a naděje vám chybí. Bojíte se toho, co bude zítra, kdežto my se na to těšíme. Proto můžeme všechno a vy nic!*“



## **Až přijde kocour**

Komedie/Podobeství

Československo, 1963, 101 minut

Režie: Vojtěch Jasný

Scénář: Jiří Brdečka, Vojtěch Jasný, Jan Werich

Kamera: Jaroslav Kučera

Hudba: Svatopluk Havelka

Hrají: Jan Werich, Emília Vášáryová, Vlastimil Brodský, Jiří Sovák, Vladimír

Menšík, Jiřina Bohdalová, Karel Effa, Vlasta Chramostová, Alena Kreuzmannová, Stella Zázvorková a další...

**Obsah filmu:** Kastelán Oliva každý den shlíží z kostelního ochozu na život lidí jednoho malého městečka. Z té výšky si může dovolit tolerantní nadhled nad slabostmi a chybami svých spoluobčanů. Učitel z místní školy, Robert, si pozve Olivu do školy, aby pózoval dětem na hodině výtvarné výchovy. Při tom jim Oliva vypráví o jeho životě námořníka a jak potkal svojí životní lásku Dianu s jejím kouzelným kocourem. Náhle se ozve z náměstí veselá hudba, přijel cirkus. V přijíždějícím autě sedí kouzelník, úplně stejný jako Oliva, krásná dívka Diana a kocour s brýlemi. Na závěr večerního cirkusového představení sejme Diana kocourovi jeho brýle a lidé se okamžitě začnou barvit podle vlastností. Nevěrníci jsou žlutí, lháři fialový, šedivě se zbarví zlodějové a lapkové a zamilovaní zčervenají. I učitel Robert zčervenal, ale ne kvůli své nastávající ženě, která ještě k tomu zežloutla, ale kvůli krásně Dianě. Kocoura chytí tři muži, kteří se bojí jeho moci. Robertovi žáci se snaží kocoura zachránit a nechtějí se vrátit domů do té doby, dokud nebude kocour volný. Lidé dětem vyhoví a najednou přijede cirkus a ten si zase kocoura odveze. Zamilovaný Robert smutně kouká na to, jak jeho Diana odjíždí s cirkusem pryč.

**Názor na film:** Pohádka kritizující vlastnosti jako hloupost, falešnost a pokrytectví je dnes velice aktuální. Jen zřídka narazíte na pravdomluvného slušného člověka bez veškerých zástěrek. Geniální myšlenka s kocourem, který všem ukáže, kdo jaký je, se mně osobně hrozně moc líbila. Myslím, že v této době by tu byl takový kocour určitě platný. Herecké výkony byly a pořád jsou strhující především role Jana Wericha jako kastelána Olivy/kouzelníka. Celý film doprovázela příjemná hudba, která mi pořád zní v hlavě.

**Citát z filmu, Werich:** *...Já jsem býval druhým kormidelníkem na jedné řecké lodi a vyjeli jsme za krásného počasí. Všechno bylo v pořádku. Až teprve, když jsme jeli kolem mysu Beznaděje. Tenkrát se to jmenovalo mys Beznaděje, dneska se to jmenuje mys Dobré naděje. Všecko se zlepšilo. Když jsme jeli kolem toho mysu, tak najednou byla bouřka, tři dni a tři noci. Ta loď dělala, co uměla. Já jsem dělal, co jsem uměl. Ale ten náš kapitán nic neuměl. Tak jsme najeli na skálu a ztroskotali jsme.*

## **Všichni dobří rodáci**

Drama

Československo, 1968, 115 minut

Režie: Vojtěch Jasný

Scénář: Vojtěch Jasný

Kamera: Jaroslav Kučera

Hudba: Svatopluk Havelka, Jan Seidl

Hrají: Radoslav Brzobohatý, Věra Galatíková, Vlastimil Brodský, Eva Blažková, Waldemar Matuška, Marie Málková, Vladimír Menšík, Pavel Pavlovský, Drahomíra Hofmanová, Václav Babka a další...

**Obsah filmu:** Máj 1945. Varhaník Očenáš nacvičuje sborovou píseň oslavující sovětské vojáky. Zloděj Jořka Pyřk ukradne auto po Němcích a pracovitý sedlák František s chutí oře na poli. Předjaří 1948. Komunisti se chopili moci a lidé se rozdělují do různých táborů. Někteří hospodáři a méně schopní se dali na politiku. Ze vsi vyštvali největšího sedláka Kurfiřta a zabrali jeho statek. Červen 1949. Pošťák Bertin je nešťastně zastřelen. Bezpráví zasáhne faráře, který je zatčen. Očenáš, považovaný mylně za původce této křivdy, musí opustit vesnici. Červenec 1951. Jořka si ze strachu před nástupem do vězení raději sám způsobí otravu krve a zemře. Podzim 1951. Druhý největší sedlák ze vsi Zášinek má výčitky svědomí kvůli své židovské ženě, se kterou se za okupace rozvedl, a ona zahynula v koncentračním táboře. Po jedné beznadějně noci Zášinka zabije býk. Červen 1952. Poctivý sedlák František, který se těší ve vsi velké autoritě, odmítne podepsat vynucený vstup do zemědělského družstva. Pro ostatní vesničany je vzorem, a tak jej noví mocipáni jednoho dne odvečou. Vánoce 1954. Nemocný František utekl z trestné vojenské služby domů. Všichni se spojí, aby ho ochránili. Jaro 1955. Ještě slabý, ale uzdravený František zase hospodaří. Léto 1957. Funkcionáři znovu naléhají, aby sedláci vstoupili do družstva. Když Bezpečnost odvede Františka, všichni podlehnou nátlaku. Zima 1958. Františka přiměje ke vstupu do družstva až zoufalý stav bývalých hospodářství. Ve snaze o nápravu se stává předsedou družstva. Po letech se vrací do vsi Očenáš. S lítostí zjišťuje, že František se upracoval k smrti.

**Můj názor:** Člověk při sledování toho filmu musel být dojatý i pořádně rozzlobený najednou. Velmi působivé jsou hlavně scény smrti, které se od zbytku filmu dost liší. Na co bych dále upozornila, jsou herecké výkony a dialogy. Herecké výkony hlavních představitelů (Brzobohatý, Menšík, Matuška) jsou skvělé. Na film se zajisté znovu podívám.

**Citát z filmu, Hlinomaz:** „*Tak vidíš ty starej vole. Dostaneš pár pampelišek na krk a je z tebe havajská kráva.*“

### 3. Ocenění

- 2013 – Přínos české kinematografii cena prezidenta MFF KV /Karlovy Vary/  
2013 - Výroční cena AČFK za hlubokou lidskost, filozoficky inspirující vnímání světa...  
2012 – Zlatá plaketa od prezidenta republiky (Václav Klaus)  
2012 – Cena za přínos světové kinematografii /Jihlava/  
2007 – Český lev dlouholetý přínos českému filmu  
1998 – 3. místo v anketě filmových kritiků o nejlepší česko-slovenský hraný film století  
1991 – Čestná cena (XXII. mezinárodní týden Verona /Itálie/)  
1969 – Cena za režii za brazilský film Antoniõ das mortes /XXII. MFF Cannes/  
1969 – Cena filmového klubu Ligna za rok 1968 (Všichni dobří rodáci)  
1969 – Cena české filmové kritiky za rok 1968 Všichni dobří rodáci)  
1969 – Trilobit za rok 1968 (Všichni dobří rodáci)  
1969 – Zlatá palma za nejlepší režie (Všichni dobří rodáci /Cannes/)  
1969 - Zlatá palma za Technical Grand Prize (Všichni dobří rodáci /Cannes/)  
1969 – Cena za krátký film (Až přijde kocour /Cannes/)  
1969 – II. cena za scénář a režii (Všichni dobří rodáci /Plzeň/)  
1968 – Umělecká soutěž k 50. výročí vzniku Československa I. cena za scénář (Všichni dobří rodáci)  
1963 – Trilobit za nejlepší režii (Až přijde kocour)  
1961 – III. MFF Mar Del Plata Čestný diplom Svazu argentinských herců (Přežil jsem svou smrt)  
1959 – Cena za Best selection (Touha /Cannes/)  
1951 – Státní cena II. stupně za dokumentární film (Život Radostný)

## **4. Rozhovor 18. 5. 2014**

### **Jak vidíte dnešní mladou generaci?**

Já myslím, že se s něma dá dělat, musíme si je opracovat, ty mladé lidi a jejich nové pohledy a tak dále.

### **Co se Vám na Bystrém nejvíce líbí?**

Bystré je pro mě velice důležité. Vlastně Jaruška (pečovatelka paní Jasně, pozn. autora) se dohodla s Květuškou (manželka Vojtěcha Jasného, pozn. autora), když jsme byli ještě v Německu, že už Květuška chce jít do domova seniorů, paní Leinweberová nás pozvala, že nám dá dva pokoje, abychom měli pracovnu, a napsala v těch dopisech citát z Rodáků „Vyplň se, osude“, tak osud se vyplnil a my jsme se vrátili do Bystrého. Bystré, je pro mě místo, kde jsem dělal Rodáky, což je můj největší film.

### **Jak se Vám líbila spolupráce s bysterskými občany?**

To bylo právě ideální, protože dnes by to už nešlo. Kdybych teď měl dělat Rodáky tak je to nemožné, protože ti lidi jsou jiní.

### **Kde se cítíte být doma?**

Nejlíp se cítím tady a Telči, kde jsme natáčeli Kocoura. Praha už není to, co to bývalo. Když tu byl ještě Werich, tak jsme se scházeli a to byl úplný výkvět, ale teď už to tak není, a proto mě Praha neláká. Rád tam zajdu na kafe, do divadla nebo na koncert a to je všechno.

### **Na jaký svůj film jste nejvíce pyšný za svoji kariéru?**

Film, kterým jsem platil krví na zemi, byli Všichni dobří rodáci, ale mám rád všechny ty filmy. Já jich udělal hodně a všechny mám rád i ty americké.

### **Jak to, že umíte plyně mluvit 7 jazyky?**

Já se učím jazyky. Naučím se je v mládí, a ve stáří jako bych našel. Naučil jsem se česky, pak německy a tatínek říká potom, když jsem vyrůstal „Já už tu nebudu, oni mě zničí, ale ty budeš bojovat proti nim a tvou hlavní zbraní bude jazyk německý.“ Stejně dědeček byl původem žid, ale byl sirotkem kovářské rodiny po choleře z keltské rodiny. Maminka byla Ruska původem a její rodina obchodovala

s koňmi. Já jsem Tatar a žid jsem tedy namíchanej, že je to sranda. Angličtinu jsem se naučil sám, Miloš Forman mi řekl, když jsem šel na Kolumbijskou univerzitu, když se naučíš pořádně anglicky, můžeš přednášet. Všichni moji nejlepší studenti, co dostali ceny, já jsem tam při těch cenách byl, říkali, jak jsem jim na začátku radil: „Musíš tam mít více cows (krav) místo colours (barev)“. A oni nechápali a říkali „Do prdele, jak tam můžeme přidat více krav?!“ Francouzsky jsem se učil na gymnáziu, měl jsem výborného profesora a ten mi říkal, že jsem jeho nejlepší žák, a tak jsem mu říkal, že chci být taky filmař. Já jsem věděl, že jednou budu na festivalech a budu tam dělat tiskovky. Taky jsem studoval v Praze na univerzitě ruštinu a měli jsme tam profesory z Moskvy a oni měli moskevské nářečí.

### **Jak to děláte, že po tom všem jste v kondici a plný elánu?**

Denně ráno cvičím, to mám od terapeutky z Poličky cvičení na páteře a všechno nejen páteře i zkracování šlach, protože jsem jezdil na závodním kole. Druhá věc je, že indickou jógu od Indů dělám a tajemství je, že každý večer si sednu na kraj postele a cvičím. Mé plíce jsou lepší jak od operního zpěváka. Ale hlavně jde o to tvořit a být zamilovaný! Bez lásky to nejde.

### **Jaký je váš názor na součastnou kinematografii?**

Lidé neumějí psát scénáře. Já když učím na univerzitě, tak je učím psát scénáře. A já ty studenty učím, aby si vybrali nejdřív žánr a potom podle toho psali scénář. A to hodně lidí porušuje a píše si ho, jak chce.

### **Co plánujete do budoucnosti?**

Teď dokončuju scénář Nebe na zemi, který má už teď v Londýnu moje asistentka Zuzka Marková a ta teďka vytiskne krásně a dá to už producentům. A finále celého scénáře uděláme s Evičkou. Musím říct, paní ředitelka umělecké školy a Malíková, tak ona udělala krásný balet o andělech a ďáblech a taky lidech lhostejných a já s tím chci končit Nebe na zemi a oni mi to zpracovali. Mám ještě napsaný Tereziánský projekt. Určitě budu do budoucna dělat další filmy a učit a učit a učit!

### **Jakými třemi slovy byste se popsal?**

Dobrodruh, posedlý filmař a milovník života.

## 5. Osobní dárek pana Jasného

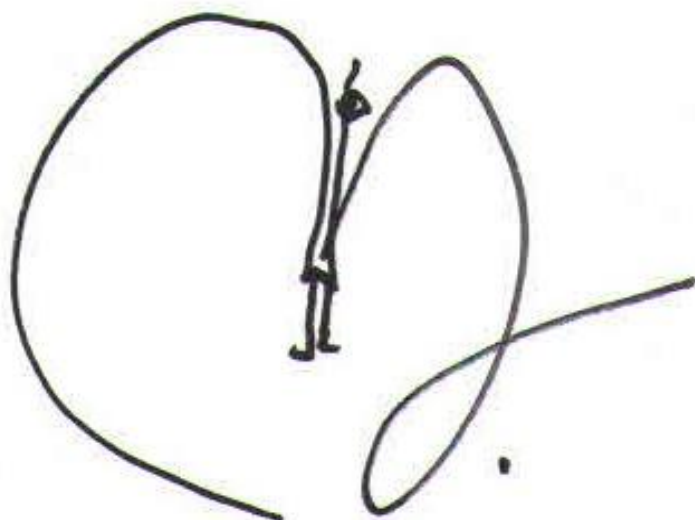
Pan Vojtěch Jasný mi do mé práce přispěl jednou svojí básní, kterou sám vymyslel.

### **Evičce mé velké lásce věnuji:**

Tajemstvím je dané,  
jak nestárnu je to dar nebe,  
celý život láska a věrné milování,  
jízda na kole každý den,  
plavání u moře nebo ještě doma,  
klusat denně půl hodiny,  
potom cvičit, jógu denně,  
dýchání jogínské...  
A chůzi, plavání a modlitby denně,  
dávat štěstí druhým,  
být šťastný, je dávat štěstí druhým,  
žít okamžiky života denně i každou vteřinu,  
s milovanou navždy být šťastný,  
tvořit spolu, jít kupředu a zapomenout na stárnutí.  
To je tajemství mého dlouhého života tvůrčího  
vzdávat se andělům v lidském těle, ale s láskou  
psát s láskou své ženě  
a tvořit denně.

Bystré 5.5 2014

## 6. Obrázková příloha



nejin létám v letadlech,  
ale i v duchu a  
z těla.

Vojtěch Jasný

6/7/2012

podpis Vojtěcha Jasného – *Létání v letadlech, ale i v duchu a z těla* (z  
minulé návštěvy)





**ceny pana Jasného a fotky jeho najbližších**





Ocenění Vojtěcha Jasného v Karlových Varech za přínos české kinematografii (2013)



## Jak vidím Vojtěcha Jasného

Díky tomu, že pan Jasný byl několikrát i čestným hostem přímo v našem domě, mám možnosti bližšího vnímání osobnosti tohoto člověka. Zvláště během svého rozhovoru s panem profesorem Jasným jsem si uvědomila, že jeho celoživotní moudrost a láska k lidem a ke světu, spočívá v jeho „Umění života“, které on popsal takto krátce a prostě: Umět se radovat z každodenních malých radostí. Vždyť právě souhrn obyčejných všedních dní je tím, co nazýváme život.

Při našem rozhovoru mi ukázal slunce, třpytící se po dešti na listech stromů. Ukázal na tajuplné oči kocoura, který ho přišel pozdravit po svých celodenních toulkách.

Právě moment, kdy jsem si uvědomila, že právě tyto maličkosti jsou tím, co život činí krásným – považuji za svůj největší přínos, který mi dala tato práce a setkání se s panem Jasným.

On sám začínal úvod své knihy *Život* a film citátem Jógy Ramacharaka, který rovněž zmínil jako důležité poselství, které jeho život ovlivnilo:

*„Všeho se vám dostane v pravý čas. Žádná věc k vám nenajde cestu ani o chvíli dříve, ani o chvíli později, ale teprve či právě v okamžiku, kdy jste připraveni ji přijmout. Takový je zákon, před kterým nikdo nemůže uniknout, nikdo ho nemůže změnit, ani přizpůsobit. Všechno je jak má být, a všechno tomu zákonu podléhá – nic se neděje náhodou.“*



**já s panem Jasným 18. 5. 2014**

## Zdroje

[http://cs.wikipedia.org/wiki/Vojtěch\\_Jasný](http://cs.wikipedia.org/wiki/Vojtěch_Jasný)

<http://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/19674-vojtech-jasny.html>

<http://www.csfd.cz/tvurce/3198-vojtech-jasny/>

<http://www.csfd.cz/film/4786-vsichni-dobri-rodaci/>

<http://www.csfd.cz/film/4754-az-prijde-kocour/>

<http://www.csfd.cz/film/4779-prezil-jsem-svou-smrt/>

<http://www.showbiz.cz/vojtech-jasny-prevzal-v-karlovyh-varech-cenu-za-sve-dilo/>

<http://www.fdb.cz/lidi-oceneni/19674-vojtech-jasny.html>

Vojtěch Jasný: Život a film, Národní filmový archiv, 1999

Jiří Voráč: Vojtěch Jasný, Host, 2013

Filmy: Přežil jsem svou smrt, Všichni dobří rodáci, Návrat ztraceného ráje, Až přijde kocour